Habet̃ q₃ vbertim materia circa pene ſin
gula pſalmorũ ⁊ aliorũ diuina verba ꝑ ex
ercitio meditatõnis. Exẽpli grã. Beatus
vir qui no abijt in conſilio impiorũ. hic põt
aſſumi diſtinctio de beatitudine. Itẽ de vi
ro. Itẽ de abire. Itẽ de cõſilio. Et ita de re
liquis. Demũ nõ eſt conſiliũ meũ vt diffi=
ciles qõnes ⁊ ꝓfundas ſpeculatões occu=
patus in aſſiduo diuino ſeruitio ſibi aſſu=
met intelligẽdas vbi reqrit̃ ociũ maximuʒ
ac ingenij viuacitas cũ diſpoſitiõe vegeta
cerebri/quieta ⁊ ſerena ne forte freneſis aut
alia incurrant̃ incõmoda. Sufficiunt igit̃
tractatuli faciles ⁊ ad pietatẽ idonei. Scri=
ptũ Lugduni. anno dñi. M. cccc. xxvj. ix.
iulij. ꝑ Johannẽ cancellariũ Pariſieñ.

Finit epl'a.

Incipiunt cõſiderationes ad ꝓpoſitũ q̃s bñ ↄſiderare d₃ religioſus in diuinis multum occupatus/ ꝓ ſerenatione conſcientie.

Conſideratio i

Religioſus ille ↄſideret in pri
mis ꝙ dei ꝓuidẽtia q̃ in ſua
diſpoſitõe nõ fallit̃ deduxerit ip
ſum ad ordinẽ celebrẽ ⁊ approba
tũ in q̃ ia ita ꝓfeſſus ẽ p⁹ ꝓbatõ₃ ſolitã vt
reſilire falſũ ſit. Faciat g̃ de pia nccitate vtu
tẽ gratuitã ⁊ meritoriã. q₂ durum ẽ ſi ↄ̃ ſti=
mulũ calcitret. Sacrilegiũ q₃ ſi voluntatẽ
ſuã rurſus vſurpet/quã in ſupioris ſui vi=
ce dei reſignauit manus.

Conſideratio ij Cõſideret. ij. ꝙ iã ſibi
viuẽdũ ẽ nõ ꝓpria ſed aliena lege. nõ ꝓpria
ſed aliena voluntate q̃ tñ originaliter a ſua
volũtate ꝓceſſit. nõ em̃ quiſpiã ad ꝓfiten
dum cogebat. ¶ Sequẽda ẽ igit̃ deinceps
aliena volũtas nõ p̃occupãda. nõ docẽda

Conſideratio iij Cõſideret. iij. dict⁹ re
ligioſus qm̃ d̃s bonorũ nrõꝝ nõ eget. Ac
ꝓinde melior ẽ obediẽtia ꝙ̃ victima. Pro=
pteres cẽſeri debeat ꝑ regula gñali/ illđ eẽ
meli⁹/illud pulcri⁹/illud nobili⁹/illud vti=
lius delectabili⁹ ⁊ honeſti⁹/ qđ ẽ obediẽtie
ꝓximi⁹ ſit illa res in q̃ obedit̃ vilis. abiecta
turpis. inutilis. laborioſa. vana. ſtulta. ꝙ̃=
tũlibet inhoneſta. ſolo pctõ excluſo. Exem
plũ habem⁹ in dño nrõ ieſu xpo q ſacerdo
tali ⁊ regio genere ac ſpũ ꝓphetico inſignis
nudis ambulabat pedibus/alijſq₃ maxie
hũilitatis geſtis ſe deiecit hãc exiſtimãs vt
be. Hiero. finalr̃ innuit ſũmã nobilitateʒ
vic₃ deo pr̃i obedire. Vñ ⁊ b. Agatha p iu
dicẽ ſuũ inculpata eo ꝙ ſeruilẽ pſonã ꝓt̃
xpi ſeruitiũ gereret. rñdet prudẽtiſſime the
ologizando dicens. Summa ingenuitas
hec eſt. qua ſeruitus xpi cõprobat̃.

Conſideratio iiij Cõſideret. iiij. ꝙ
ſicut i domo pr̃is mei mãſiones multe
ſũt/ ⁊ vie multe puenĩẽdi ad eã/ ⁊ in xia dei
ſm qđ loquit̃ b. Aug. alius ſic ali⁹ ſic ibat
Iõq₃ ↄformiter iux̃ aplm̃. In q̃ vocatõe
vocat⁹ ẽ ãbulet. De q̊ idẽ apl'us exẽplũ po
ſuit alio in loco de varijs veri corpis offici
is. Quo exẽplo ad ꝓpoſitũ nullũ accomo=
dati⁹ eẽ põt/ſi ꝓfunda/cogitatõe rumine̾t

Conſiderio v Cõſideret. v. ꝙ aduer=
ſari⁹ nr̃ diabolus iux̃ b. Petri vbũ illo ma
ne lectũ in epl'a ad miſſa₃ q̊ hec poſt meri=
diẽ ſcribunt̃/ tãq̃ leo rugiẽs circũit querẽs
quẽ deuoret. nõ h₃ aũt efficati⁹ malignãdi
machinamẽtũ ꝙ̃ ſi poſſit hõi ſuadere di
ſplicentiã ſtat⁹ ſui iã aſſũpti iãq₃ ꝓfeſſi. Et
hoc facere conat̃ nũc ſub velamine maioꝝ
vtilitatis in alia vocatõe vt i p̃dicãdo. nũc
ſub figmẽto ↄtudinis ↄtẽplatiue. nũc ſub
arrogãtia ſcĩe amplioris. nunc ſub vmbra
culo q̃ſi oĩa ſint inutilia q̃ agit in vocatõne
ſua. ꝓſequẽdo ſingula ⁊ anihilãdo ieiunia
vigilie/ ꝓlixitas cantus ⁊ horarũ ſolitudo
grauis/ ⁊ iuge ſilẽtiũ cũ ſilibus ſint ꝑ exẽ=
plo. Subiũgẽs ꝙ d̃s ſolũ ĩſpicit cor. ⁊ cor=
poral' exercitatio ad modicũ vtilis ẽ. Addẽ
do vt qđ deniq₃ pditio hec. Poterat ei vn=
gentũ ſuũ vt ſibi videt̃ venũdari multo et
non ſic depiret. Dicit hoc qñq₃ ſpũs ſedu=
ctor inſtabilib⁹ cellicis. q ſe p̃ſumũt idone
os ad docedũ alios vt ſeducat ⁊ eos ita fi=
nalit̃ d̃ cella ſaluꝫ i mõm pditõis reducat

Cõſideratio vj Cõſideret etiã. vj.
ꝙ oĩa ſuſpecta ſit tãq̃ a demonio meri=
diano (qđ ſe trãſfigurat in angelu₃ lucis)
ĩmiſſa ⁊ ſuggeſta q̃ loci vl' ꝓpoſiti ſel' arre=
pti ⁊ ſuſcepti mutatõ₃ ingerũt ⁊ ſuadẽt di=
recte vel ĩdirecte/ p̃cipue niſi manifeſt⁹ ſit in
via quã ãbulat poſit⁹ obex ecne ſaluꝫ q̃ po
ni tũc ſolũ credit̃/ dũ cũ hac via ⁊ ĩ ipſa nõ

Cõſideratio vi Cõſide ſtat ſalus ⁊
ret. vij. ꝙ ſcola religiõis valde diſtat a ſco

la ſecularis inqſitiõis. Dicebat hoc vnus
fratꝝ meoꝝ alt̃i frĩ ſuo ꝛ meo dũ ſil' in ordi
ne celeſtioꝝ morareť. Fr h^c religio nõ ẽ ſco-
la theologie vel phĩe ſꝫ xp̃iane felicitatis et
diſciplie. nõ veiſti ad doctrinã et ſcl'arꝫ ſciẽ
vanitatẽ ſꝫ ad diſciplinã ꝛ hũilis vite bo-
nitatẽ. Linque q̃ſtiões ſcholaſticꝫ viris q̃
erudiũt intellectũ/tibi ſatis ſint regulares
nr̃e obſeruãtie q̃ inflãmare ſufficiũt tuũ af-
fectũ. Et vere ita ẽ ꝛ veriſſimũ eſt qđ dixit

Conſideratio. viij. Cõſideret. viij. ꝙ
viatores h̃ ſum⁹ nõ cõp̃henſores. Sit igiť
viator vt viator. nec q̃rat h̃ ea ĩ via q̃ ꝓ pre
mio q̃ſita debẽť in p̃ria. Cõp̃henſio ſcꝫ di
uinitatꝫ ſine fãtaſmatib⁹ ꝛ ſine labore. vbi
nec lãguor nec ſeniũ ꝛc̃. Et dicam⁹ cũ apl'o
Nihil iudicaui me ſcire inť vos niſi ihm
xp̃z ꝛ hũc crucifixũ. Sufficiat h̃ nob̃ corpa
liť ambulãtib⁹ ꝑ corꝑalia/trãſire ꝑ fidẽ ꝑqꝫ
ſp̃em ꝛ caritatẽ ĩ etña. Et videam⁹ tãdiu ĩ
ſpeculo ꝛ enigmate q̊uſqꝫ veniat dies illa
qua ſpõſus paſcit ꝛ cubat in meridie clari-
tatꝫ eterne. qñ videbimus eũ facie ad faciẽ
ſicuti ẽ. ꝛ ſimiles ei erimus.

Cõſideratio. ix. Cõſideret. ix. ꝙ ĩ illa
die p̃mi ſp̃alis examis nr̃i. ꝛ in die etiã exa-
minis ſcđi ſeu nouiſſimi ꝛ gñal' nõ interro-
gabimur q̃ꝫtũ fuerit ĩtellect⁹ nr̃ acut⁹ ꝛ eru-
dit⁹. ſꝫ q̃lis fuerit affect⁹ nr̃ ad dñm deum
nr̃m. h^o ẽ q̃ꝫ ſimplex/q̃ꝫ rect⁹/q̃ꝫ pi⁹/hũilis ꝛ
deuot⁹/q̃ꝫqꝫ ſpõtane⁹ ꝛ fidel' ĩ dei ſuitio. ſꝫ
eã vocatõꝫ q̃ vocat⁹ fuerit đinit⁹. Hoc di-
ligẽť pẽſabat q̇ dicebat. Ois ꝯſũatõis vidi
finẽ. latũ mãdatũ tuũ nis. Qđ q̇dẽ mãda-
tũ certiſſime ẽ caritas nõ cog̃ſcẽdi vanitas.

Conſideratio. x. Cõſideret. x. ip̃e reli
gioſus ex p̃miſſis. ex q̊ oẽ ſtudiũ ſuũ reſol
ui đꝫ ĩ affectũ vt nihil ſtudeat/nihil legat/
nihil cãtet/nihil mediteť/ qđ nõ ĩmediate
aut mediate ordieť ad inflãmatõeꝫ affect⁹
qm̃ ĩ hac inflãmatiõe ꝯſiſtit ſup̃mus apex
theologie myſtice. tradite ꝑ dioniſiũ ac re-
uelate ſibi ꝛ alijs ꝑ ſpm̃ ſctm̃. ſed neqꝫ fuga
bunť fantaſmata ꝑ ſtudiũ. ſed ꝑ deſideriũ
ꝑ affectũ ſcꝫ nõ intellectũ. qm̃ ncc̃e ẽ intelli
gentẽ fantaſmata ſpeculari.

Cõſideratio. xj. Cõſideret etiã. xj:
ꝙ hec inflãmatio affectus nõ expectãda
ẽ ab hoĩe. Propťea nõ ſuſpiret ad hũc l' il-
lũ doctorẽ/p̃ſertim viatorẽ vt dicat felix eſ-
ſem ex ꝯuictu talis vnius. Suggeſtiones
hm̃õi ſepe ſũt diabolice inducẽtes mentis
ꝛ nõnũq̃ꝫ etiã corꝑis inq̇etudinẽ. Scio ꝑ
expiẽtiã de q̊dã ꝓfeſſo q̇ p̊us ardẽtꝫ ſtudij
ĩ ſcl'o de ꝓgenie nedũ illuſtri ſꝫ ꝛ regali ꝯq̃
rebať q̃liť tp̃e ſuo nõ eẽt alť hieronymus.
quẽ poſſꝫ adire/vt ſic ꝑueniret ex ſua erudi
tiõe ad ſciẽ ꝑfectõꝫ/q̃i ſcꝫ nõ eẽt tp̃e ſuo do
ctor. etiã ĩ ianuis/q̇ ſufficẽt docẽ eũ. q̃i etiã
religionẽ intraſſꝫ nõ ad lamẽtũ ſꝫ ad docu
mẽtũ. Recolo triſtis ꝙ dũ ego pia ſolicitu
dine dicerẽ me timẽ talẽ ſciẽdi ardorem nõ
fore ab inſtĩctu bono ſꝫ malo. rñdit ille in-
dignabund⁹ mihi q̃ voluit ꝛ receſſit. Et o
pijſſime ꝛ ťribiliſſime in ꝯſilijs ſup filios
hoĩꝫ dñe đs me⁹ q̊ receſſit/q̊ abijt? Utiqꝫ
heu paulopoſt fact⁹ ẽ apoſtata ſb̃ ſpecie q̃i
artioris religiõis. ĩmo tãdẽ abſqꝫ oĩ vecun
die velo totũ religiõis oĩs habituꝫ abiecit.
Miſereať ſui ĩmo ꝛ mei ac oĩm nr̃m deus
Hm̃õi etem̃ par l' etiã mai⁹ ꝑiculũ ſecluſa
dei pietate ĩminẽ p̃t ceruicibus nr̃is. niſi a
curioſitate ꝛ vanitate ſciẽdi pl'a q̃ꝫ oporte-
at caueam⁹. Sit h^o inductũ nõ ad cuiuſq̃ꝫ
ꝯtũeliã ſeu improperiũ ꝓpici⁹ ſit mihi đs.
ſꝫ oib⁹ nob̃ ad cautelã ꝛ in exẽplũ. vt nõ q̃-
ram⁹ pl⁹ ſaꝑe q̃ꝫ oporteat ſꝫ ſaꝑe cũ ſobrie-
tate. Et vt meminerim⁹ illđ pſ̃. Dñe nõ ẽ
exaltatuꝫ cor meũ ꝛc̃. Nõ quõ paucos
tãgit execrabile factũ. f. ia. đ borbonio q̇ ſb̃
p̃textu ꝑfectiõis ordinẽ celeſtinoꝝ reliq̇t et
ad frẽs mĩores đ obſuãtia trãſijt ꝛ paulo-
poſt miſerabiliť apoſtatauit ad ſeculũ redi
ens ꝛ vxorẽ accipiẽs ꝓpť qđ crudeliť a pa-
rẽtibus vxoris quã deceꝑat cũ roma redi-
ret interfectus ẽ tp̃e Martini pape.

Cõſideratio. xij. Cõſideret. xij. ꝛ po-
ſtremo iuxᷓ p̃miſſa q̃l' exercitio ſibi añ oĩa
tenẽda ſit p̃ma. Et inueniet ꝓculdubio ꝙ
nihil ſit p̃mũ/nihil ſic p̃ncipaliť incũbit ſi-
cut hoc vnicũ. vt ſcꝫ ſuitiũ dei adimpleat.
Seruitiũ dei q̇ppe ꝑſepe ĩ regul' mõachoꝝ-
rũ nomiať ecctiaſticũ officiũ. Deinde ſiq̇d
tp̃is ĩ reſiduo fuerit ordieť h^o ad vacandũ
q̃ꝫtũ obedientia admiſerit ſibiipſi/ p⁹ neceſ
ſitates corꝑis q̃ multe ſũt. Hoc documen
tũ breui v̾ſiculo q̇dã cõplex⁹ ẽ dicens. Fac
op⁹ ĩiunctũ/deinde vacato tibi. Cõſulo tñ
vt iſta vacatio ſit taliť p̃cticata ĩ deuotiõis
ocio vt nõ reddať inepta ꝑ lachrimas. aut

alia leſiua coꝛpis vel mētis exercitia ad ea
q̄ in cantando/legēdo/⁊ ceteris hm̄oi ꝑnci
palius ⁊ ꝑncipaliſſime ex ſcā obediētia in-
cumbūt. ¶ Dictū ſufficiat tm̄ de pꝛīa pte.

Deniam⁹ nūc ad ſex

alias ꝯſideratiōes. ſcꝫ de libꝛis legēdis ſeu
frequētādis ꝑ religioſū ſedulo in ſuitio
ſeu diuino officio occupatū.

F

Conſideratō. I.

p Oꝛro ſi ꝑgat ſedula curioſitas
aut vt miti⁹ loquamur ſtudio-
ſa ſedulitas inq̄rere. q̄ vel q̄les
libꝛi ſint frequētādi tali religioſo ſic inſtitu
to, ſicq̄ʒ aſtricto ad qualē ſmo nūc currit ꝓ
admonēdo ⁊ hoꝛtādo/cenſeo rn̄dēdū: Pꝛi
mo ſub doctrina generali/qꝛ nō oēs mouē
tur ſilr ex ſilibus. Liber oīs ſit hiſtoꝛicus.
ſit moꝛalis. ſit allegoꝛicus. ſit anagogicus
in quo plus repiet ad deuotionē ſe moue
ri. legat interim memoꝛet et ruminet. Ita
tm̄ ſi ꝓbate ſit autoꝛitatis. Sup qua re edi-
tū eſt opuſculū de examīe doctrinaruꝫ. cui
cōſonat libellus de laude ſcriptoꝝ.

¶ Cōſideratio. ij. Ceteꝝ nō ē hec regu-
la fixe data/niſi pro hic ⁊ nūc. Qm̄ ſepe va
riatis affectiōibus ꝓ varietate tā humoꝝū
in coꝛpe ꝙ moꝝū in mēte/necc̄e ē ſtudia vari
ari. prona nimirū faſtidio eſt nr̄a natura/
tpe huius mutabilitatis nr̄e. Obſeruan-
dū ē nihilomin⁹ vt hec mutatio ſtudio nō
ſit ſolūmodo nauſeātis q̄ſi ſtomachi cui⁹
ē multa deguſtare ⁊ parū digerere ſꝫ veni-
ant ex mentis delectu.

¶ Cōſideratio. iij. Proinde ꝙtū occur
rit pro hic ⁊ nūc/⁊ ꝙtū ad exhoꝛtationē ꝑ-
ſentē attinere videt. ſūt narratiōes patꝝ ꝓ-
ut in libꝛo vitaſpatrū digeſte ꝯtinēt bn̄ ſa-
lubꝛes qꝛ pōt in q̄libꝫ narratōe pauſa fieri
dū vacat hoꝛa ex obediētia ad ſuitiū diui-
nū ſiue ad alia. Inſup (ꝙꝙ mirer quo pa-
cto id fiat) monet ꝑ ceteris ſcripturis plus
ea documēta q̄ veluti alterius ꝑſone ſb ty-
po ingerūt intellectui ⁊ facile demulcēt af
fectū cū q̄ſi ꝑſonā ipam in moꝛtuis lr̄is lo-
quentē viuacit pn̄tē cū ſua autoꝛitate ima
ginamur. Cōſiliū ꝯſil̄e ſit de paribus pia-
rū hiſtoꝛiarū narratiōibus.

¶ Conſideratio. iiij. Amplius ſi q̄ſtio
fiat de doctrinalibus et non de hiſtoꝛiacis
traditiōibus veniūt ad animū ꝓtinus ali-
qua q̄ meminit idē animus antea cōpoſu
iſſe tāꝙ ſibi familiarius cognita. vtinā nō
vanius occurrētia q̄ qꝛ ꝓ hic ⁊ nūc habeo
ipſe ſuſpecta. nō q̄dē de nō vitate ſꝫ de va-
ne gloꝛie vā vanitate eadē ꝑtereo. Sunt li
bꝛi plures btī Bern̄. viri deuotiſſimi. Et
ꝑſertim epl̄a eius ad frēs carthuſ. d̄ mōte
dei. Itē ſmōes eius ſup cātica cāticoꝝ vbi
loq̄t tāꝙ religionē ꝓfeſſus ⁊ ſicut expiētia
multa edoctus. Sūt inſup moꝛalia beati
Gregoꝛ. pape oī admiratōe ⁊ veneratōe atꝫ
vtilitate ꝑclara. q̄ etiā ꝓ magnis ⁊ ꝙtum-
cūq̄ʒ magnis ingenijs ſine ſecluſiōe tn̄ tar
dioꝝ qꝛ ſingulis lac ⁊ mel miſtrāt ſufficere
pn̄t ſua vbertate. Sūt deniq̄ʒ ad maioꝛem
abūdantiā. imo ſupabūdantiā libꝛi illius
venerabilis Rich. de ſan. victo. de duode-
cim pr̄iarchis de arca myſtica. Et quid la
boꝛarē ꝑ ſingula? Nihil etem̄ cōpoſuit ni-
ſi diuinū ⁊ miſticū edoctus a ꝑceptoꝛe ſuo
doctoꝛe celeberrimo Hugo d̄ ſan. vic. Cu
ius opuſculū de oꝛōne qd̄ incipit. Quo af-
fectu quo ve ſtudio ⁊c̄. ſupat omnē laudē.

¶ Cōſideratio. v. Subinde neſcio
ſi ꝑcipuus int̄ oēs numerād⁹ ſit euſta
chius. ita em̄ nomen iſtud ſuū vulgatum
Bonauen̄. videoꝛ poſſe tradē. Ille em̄ ſin
gularit̄ int̄ om̄s doctoꝛes catholicos pace
oīm ſalua/videt idoneus ⁊ ſecuriſſim⁹ ad
illuminādū itellectū. ⁊ ad inflamandū af-
fectū. Cui⁹ opuſcula duo. vt lecturā et ali-
os tractatus ei⁹ interiꝫ ꝑtereā. tāta ſūt arte
cōpēdij diuinit⁹ cōpoſita vt ſup ipſa nihil
bꝛeuiloquiū noto ⁊ itinerariū. In q̄bus ꝓ
ceſſū eſt duab⁹ vijs cognoſcēdi deū. Prim⁹
nāq̄ʒ hoꝝ duoꝝ tractatuū. ꝓcedit a pꝛimo
ꝑncipio qd̄ de⁹ ē vſq̄ʒ ad alias vitates ſub
deo creditas ⁊ habitas. Ali⁹ eꝫ ꝓgredit a
creaturꝭ ad creatoꝛē ꝑ ſex gradus ſcalares
vſq̄ʒ ad anagogicos exceſſus. Qui licꝫ ſint
difficilioꝛes ⁊ rarioꝛes. dꝫ tn̄ oīs xp̄ian⁹ ad
illos aſpirare qm̄ theologia talis myſtica
ꝓpꝛie ē xp̄ianoꝝ. Que ⁊ ꝓpiciāte ⁊ reuelāte
ſpū xp̄i ih̄u facillima ē ſup oīa ⁊ vtiliſſima
ſꝫ abſcōdita a ſapiētib⁹. ⁊ in ocul̄ ſuis pru-
dētibus ⁊ ipis pene inacceſſibilis ⁊ impoſ
ſibilis. iuxͣ eiuſdē dn̄i ſaluatoꝛis diuinam
ſn̄iam qua ait. Cōfiteoꝛ tibi pr̄ ⁊c̄.

¶ Cōſideratio. vj. Cōfiteoꝛ itaqꝫ ⁊ ego
in inſipiētia mea ꝓ ꝯcluſiōe mſine epl'e ne
vltra in lōgū vgat ꝙ a. xxx. ānis et amplꝰ
cit volui hꝛe familiares mihi ꝑdictos tra=
ctatulos ſepe legēdo. ſepe ruminādo. etiaꝫ
vſqꝫ ad vba neduꝫ ſnias. Et ecce hac etate
hoc ocio velut ad votū vix pueni ad initi=
um guſtus eorūdē. q ⁊ repetiti ſꝑ mihi no
ui fiūt ⁊ placēt iux illud Flacci ꝺ poemate
vel imagine cōpoſitis elegāt. decies repeti
ta placebit. Allegauerim cōmodius graui
us digniusꝫ verius illud de ſapiā quā il=
le deſcribit q ait. Nō hꝫ amaritudinē con=
uerſatio illius nec tediū cōuictus eius ſed
leticiā ⁊ gaudiuꝫ ſicut qꝫ ipa eadē ſapiētia
ſe collaudās dic. Qui edūt me adhuc eſu=
riūt. ⁊ q bibūt me adhuc ſitiēt. qꝛ ſcꝫ ī eden
do ſaturitas ē ne qd deſit. ⁊ ī deſiderio aui
ditas mādet cōtinua ne faſtidiū ſit. vn̄ etiā
fruūt inqt ꝓſa nec faſtidiūt q frui magꝭ ſi=
tiunt. ¶ Hec ad ſatiſſaciendū ſcriptis cari
tatis vr̄e dicta licꝫ ſatis curſorie ſufficiant.

Finit.

Frater fratri. Gratia

⁊ pax. ¶ Ex vbis tuis iudicaberꝭ nōt
xp̄c. Et q in vbo nō offēdit hic pfectus
ē vir. ſꝫ cū linguā hoīm / nemo domare pt
qd cōſultius ꝙ tenē ſilētiū / mihi qꝺ neceſ=
ſitas vel pia cogit vtilitas rumpe. Eſt ſup
hac re fructuoſū de ſilētio capl'm in ſūma
de vicijs pte vltima relegat. Ho ociō frat ꝑ
miſerim qꝛ vix euenit mihi inire cū aliquo
colloquiū qn peniteat me aliqꝫ. Et qd ꝓ=
fecerim alteri ſū ignorās. qd aūt obfuerim
mihi recognoſco. ꝓptea conoꝛ indies do=
mino ꝓpicio mecū morari. Et ſi dandū eſt
ꝯſiliū. malo ꝑ ſcedulā ꝙ ꝑ linguā mdē. vi=
deoꝛ em̄ mihi mſionē ſecurioꝛē ꝑ hoc dare
¶ Ceteꝝ ſe ꝑ modū ſtudēdi / multi multa
ſcripſere. Sūma de vtutibꝰ tractiue ꝺ pru=
dētia colligit vtiles doctrinas. Notamur
inſup aliq ꝓ theologie myſtice q ſtat in af
fectibꝰ acqſitiōe pticulares induſtrie duo=
decim pte. ij. pncipali de theologia myſti=
ca q nūc penes vos habet. Tāgūt ſubin=
de nōnulla in tractatu ꝺ laude ſcp̄toꝝ vbi
fit mētio ꝺ dicto bti Bern̄. ꝙ quercus ⁊ fa
gus docuerūt eū. Habet a Ben̄. ſpecialis
ſpes mō ſtudēdi epl'a. Dicit int cetera ꝙ fa=
ſtidientis ſtomachi eſt multa deguſtare / ⁊
ꝙ peregrini hn̄t hoſpitia multa / ſꝫ paucas
amicitias. ſic ſꝑ ingerētes animū grauant
nō nutriūt. qꝛ nec ruminādo cōterūt / nec
digerūt meditādo. Scripſit deniqꝫ venera
bilis Hugo didaſcolicon. i. magiſtrū do=
centē diſcipulū. ¶ Nūc aliq q religioſū re
ſpiciūt curſim ⁊ punctatim vt occurrūt an
notabo iux circūſtātias a phis ⁊ theologꝭ
poſitas. Recogitet pmo qs ſit ille q ſtudꝫ
in pfeſſiōe ⁊ ſtatu ī ingenio ⁊ etate. Reco=
gitet ipſe cur ſtudet. i. q fine. nā finis eſt in
moralibꝰ pmū / qſi pncipiū pmitꝰ / et pnci=
palit intendēdū ſm cuiꝰ exigētiā debēt alie
circūſtātie moderari vt tercio ſciat qd ſit il
lud qꝺ ſtudet quarto tp̄s. qnto locū. ſexto
cū qbus ⁊ ad qs ſuū applicare ſtudiū liceat
decꝫ ⁊ expedit. Alioqn ſi deſit moderatrix
diſcretio / pōderās iſtas circūſtātias nō in=
ſtitutio ſꝫ deſtitutio. nō inſtructio ſꝫ deſtru
ctio ſubſequūt. Et qꝛ paucoꝝ valde ē pfe=
cta diſcretio ꝓpria dat in religiōibꝰ aliena
ꝑ obediētie votū qꝺ q deſerit nec obſeruat
ſatagēs ꝓpria volūtate q ſibi nulla dꝫ eē re=
gere ſe / nihil mirabile ſi currēs incurrit ⁊ of
fendit. Scitū ē qd Bern̄. dicit ꝺ talibus ꝙ
nullū machinamētū efficacius hꝫ demon
ad seducēdū ꝙ ſi modū ī feruoꝛe bono faci
at ptergredi. Deniqꝫ ꝺ tali dicit clymacus.
Qui ſibi dux eē vult ſpreto duce ꝓprio ꝙ
nō iā indiget demone tēptāte. qꝛ factꝰ eſt ſi
bi demon. Reguletur igit obediētia ſtudiuꝫ
eius qui obediētiā pfeſſus ē. ¶ Poſtre=
mo frat rogo te / rogo ⁊ illos / qbus hec
pauculū coīcare decreueris vt aptis interi
oribus oculis retoꝛqueāt illos ad prioꝛes
collocutiōes / ⁊ acriter diiudicēt ſi frequēt
plus inuenerint ea q mihi cōtingere fateri
nō erubeſco. Et vt interim ſileamus detra
ctiones. iras. zelum. murmuratiōes. ama
ras qualia nemo neſcit eſſe criminalia / per
pendunt fabulatōnes ineptas faciliter im
miſceri cachynnos ſcurrales nugas rumo
rum volatiliū ſenſim effluere / qd ꝙ ſurre=
punt mēdacia ⁊ celāda pandūt. temeraria
fiūt in abſentes iudicia cū ſilibus incom=
modis int q volat interim tp̄s irrepabile.
Et animus q ſe talibꝰ niſus ē oblectare. re=
manet inanis ſterilis vanus triſtis ⁊ ad ſe
rioſa neccaria qꝫ lāguidioꝛ et ineptioꝛ ſibiqꝫ

diſplicens grauis ⁊ penitens. Magnū eſt crede mihi magnū ⁊ p̄cioſum ocij talētuꝫ/ quo qui vtit̄ multiplicato fenoꝛe manipulos iuſticie cū exultatōe repoꝛtabit. q̇ vero male ⁊ inerter illud diſſipauerit. diſp̄det illū deus etiā in hoc ſeculo. Sūma em̄ malicia ē ociū iners. ait Bern̄. Et deſideria occidūt pigrū/ deſideria intellige nō ea ſola q̄ palā impꝛoba ſūt ⁊ ſcelerata/ ſꝫ q̄ ſpecie boni ſe velāt ⁊ paliāt. vt ſūt deſideria edificationis ⁊ coꝛrectiōis alioꝝ. ſciēdi q̊ꝫ pluria ad expulſionē tenebꝛarū intellectus. ſꝫ euenit ꝑfecto deteriоꝛ obſcuritas ex curioſitate, quā qui ſequit̄ ponit̄ in numero taliū q̈les loquit̄ apl's v̇boſas curioſas ſp̲ diſcentes ⁊ nūq̄ꝫ ad ſciam v̇itatis veniētes. ſunt cribo in aquā merſo ſimillime. ſūt vas plenū rimarū qd̄ hac illac effluit/ nec ſapiam cōtinebit/ maxime dum nō obſeruāt illud vulgati autoꝛis. tabulis ſupꝛema notato. Nō vale frat̄ cariſſime ¶ Scp̄tū hoc mane mercurij lugduni bꝛeuioꝛi ꝑſus ſpacio tp̲m q̄ꝫ itio ſit ad vos/ ⁊ redicio vtinaꝫ fructuoſioꝛi/ ſcio q̄ mihi minus eſt moleſtuꝫ. Tu q̊ꝫ fac ſil̄r/ ſi tp̄us poſtulat aut res ⁊c̄.

Johānes cancellarius pariſienſis:

Admonitō quedam

breuis ⁊ nccāria. quō caute legēdi ſūt q̊rūdam libꝛi ꝓpt̄ erroꝛes occultos venerabilis magiſtri Johānis de Gerſon. R

Pꝛohemium.

Quia vnū eſt nccāriū optimuꝫ ⁊ eternū ſufficere debꝫ q̄rēti bonas margaritas vt tādē inueniat vnā/ ⁊ venditis oībus cōparet eam. Hec me cōſideratio ꝑmouit ſepi⁹ facere oꝛonē in mari ⁊ in aq̄s multis ſacre ſcripture noīatim hodie p̄ma octobꝛis anni. M. cccc. xxv. dū ꝑſcrutatus ſcp̄ta Hubertini/ relegēdo q̄d ſup̲ illud cāticū ſymeonis. Nūc dimittis ſeruū tuū dn̄e/ notauerit/ apparuit mihi ſicut ⁊ alias aſpectu ꝑfunctoꝛio/ grāde nimis ⁊ ꝓfundū quid nā ſup̲ meditatiōe ihū xp̄i ⁊ pacis ſue myſterio. Et dū magis ⁊ magis introꝛſus aſpexi/ ſingulaq̄ꝫ notaui. manifeſtarunt ſe vulpes paruule q̄ demoliūt̄ vineas marie dū vinea floꝛuit. ¶ Fuerūt tp̲e Hubertini il li⁹ hereſes aliq̄ radicē accipiētes ab abbate ioachim/ ⁊ ꝯſequēter pullulātes in ſpuria vitulamina diuerſoꝝ erroꝝ/ etiā ꝓch dolor vſq̄ꝫ ad tp̲a nr̄a. Unus erroꝛ ⁊ p̄ncipal' fuit d̄ ſuſcitatiōe ⁊ publicatiōe euāgelij et̄ni. ꝯfingēs q̄ ſicut pr̄ habuerat ſuā legem tp̲e moyſi ⁊ legis ſcripte/ filius vero tp̲e legis gr̄e ⁊ euāgelice. ita ſpūſſanctus legē inſpiraret cōſumatā ſub paup̲tate legis euāgelice. ſicut exp̄ſſe notare videt̄ dict⁹ Hubertinus in expoſitōe dicti cātici. Nūc dimittis ⁊c̄. ¶ Fuit alt̄ erroꝛ d̄ lege vel ſpū libertatis ſub qua begardi ⁊ begarde nefanda ⁊ abominabilia ꝑpetrarūt facinoꝛa. Ponit erroꝛ iſte q̄ aīa ꝑfecta reducta in deū/ ꝑdit ſuū velle. ita q̄ nihil hꝫ velle vel nolle/ niſi velle d̄inū/ q̄le habuit ab et̄no in eſſe ideale d̄ino. Quo adiectio dicūt ſe ꝯſeq̄nt̄ poſſe agere quicq̄d carnalis affectō depoſcit ſine pctō vel crimīe cū nō habeāt velle ⁊ nolle. Diuerſificat̄ aūt modus iſte qm̄ ſufficit aliq̄bus vt ſub deo ſolo ſuā totalit̄ vl' talit̄ abnegēt volūtatē. in q̄ abnegatōne dicunt ſummā cōſiſtere ꝑfectionē. ¶ Sūt alij rudioꝛes idiote ⁊ ſimplices q̇ ſeducti ꝑ aſtutos faciūt hāc ſubnegationē ꝓꝑie volūtatis ꝑ modū ꝓfeſſiōis ⁊ obediētie in māib⁹ ſuis. Qua facta ꝓmittūt aſtuti tales ⁊ peruerſi q̄ amplius peccare nequeūt/ ſub q̊ p̄textu ꝑpetrāt īnumerabiles nec referendas abominatiōes. ¶ Fuit alt̄ erroꝛ q̄ hō ꝑfectus nullā curā dꝫ hr̄e de rebus humanis quōcūq̄ꝫ vadāt/ imo nec de ſeipo ſi damnetur vl' ſaluet̄ ſꝫ in oībus ⁊ ſingulis diuinā expectare volūtatē dꝫ/ ⁊ in illa cōplacere ſiue ſaluet ſiue dānet. Quia etiā quicq̄d velit volūtas dei/ fiet. Habꝫ erroꝛ iſte ramos plurīos pullulātes ex dictis apl'i Augu. ⁊ ſimiliū male intelligētes ſup̲ p̄deſtinatiōe dei ⁊ ſue ꝓuidētie infallibili infirmitate. d̄ q̄bus nō ē hic ſcribēdū ꝑ ſingula. ¶ Sufficerit igit̄ ad pn̄s cōmonuiſſe lectoꝛē p̄dicti Hubertini ſicut ⁊ alioꝝ ext̄nea tradentiuꝫ ſub ſpecie ſubtilitatis vel excellētis dogmatis q̄ oīa regulet et examīet iux̄ veritatem euangelicā. ⁊ doctoꝛes cōīter appꝛobatos alioq̄n nouerit ſe ꝑiculis maximis erroꝛū ⁊ hereſū ꝓximū foꝛe. ¶ Deniq̄ꝫ nup̲ ſuper hac re cōpoſitū ē opuſculū de examinatōe doctrinarū ⁊ aliud ſup̲ doctrina Raymūdi lulli. Et qui de ſingulis erroꝛibus cum

originibus ſuis particulares vel facere tra
ctatus nulſq̄ finis. Scripta ſunt inſup du-
dū aliq̄ ſup libro q̄ dr̄ clymacus d̄ triginta
gradibus pfectiōis cuius radix ē error ſtoi
coꝝ ponētiū v̄tutes eē inſenſibilitates. ſ. ad
nihil paſſionabilit̄ affici / ꝯ illud apl̄i tā ge-
neralit̄ exptuz. Sentio aliā legē in mēbris
meis ꝛc. vñ etiā repiunt̄ in doctorib⁹ theo
logie q̄ ſubtiles ꝛ pfundi noīati ſūt quedā
poſitōes minus ſobrie vt q̄ deus vult ꝛ fa
cit nos peccare. Q, in ordine ad deū oīa ne
ceſſario veniūt / et ita nc̄c̄ario peccam⁹. Q,
diuina volūtas p̄us vult res eē q̄ ſuus in
tellectus indicat eas fore. Q, in eodē inſtā-
ti tpis. / licz nō nature duo ꝯdictoria ſimul
pñt ſtare. Q, multa ſūt etna p̄ter deuz. Q,
q̄cq̄d intellectus cognoſcit vniuerſalit̄ vel
abſtractiue vel p̄ciſiue / hz corrn̄dentiā talē
in re / ſicut in deo dū p̄ſcindit intellectus ſa
pientiā a bonitate. ꝛ ita d̄ reliquis. quoꝝ
plura damnanda articuli pariſienſes ordi
nauerunt.

Finit.

Tractat⁹ d̄ diſtinctione verarū viſionū a falſis / magr̄i Johānis de Gerſono cancellarij pariſien̄.

Nuper vnā ex lectionib⁹ meis / ſup non eſu carniuz apud ipſos carthuſien̄. receſſui eiſdēq̄z trāſmiſi. Nūc aliā quandā ſilr̄ recenſens tibi germane frater mitto. Hec lectio gñali q̄dā tropo apit quemadmodū numiſma verū d̄ine reuelatōnis / a falſato denario diabolice illuſiōis ſecerni pōt. ne fallat nos angelus ſathane p tranſfigurationē ſui in angelū lucis. ſz pbemuſ ſpūs ſi ex deo ſūt. ꝛ qd̄ bonū ē obedientes apl̄o teneamus. Hec doctrina ꝛ ſi cuilibz xpiano vtilis eſt / viris tamē religiōi ꝛ contemplationi dedicatis / qualem te pater celeſtis elegit / ſaluberrima. imo neceſſaria iudicat̄. Bene vale frater cordis mei ī eo qui te iugiter cuſtodiat. ꝛ ī quo bene valere patres ꝛ fratres tuos celeſtinos vehementer exopto. cōmendans me orationibus eoꝝ atq̄z ea que tibi deputo volens eſſe ipis cōmunia / vtinā ꝛ vtilia fiant. Hec autem lectio ſic habet.

Fuit iohānes baptiſans in deſerto. In hac ptīcula cōmendatio iohānis p̄curſoris ex tribus oſtendit̄ / ex fama p nomē expreſſa. ibi. Fuit iohānes. glo. gratia dei. A gr̄a incipit. nec nominari ſolent niſi famoſi. Scd̄o ex ſua opatione virtuoſa quia dicitur baptiſans. Tercio ex loci ꝯgruentia in deſerto. ¶ Circa nomē videre eſt ipm̄ reuelatū fuiſſe celitus ſm̄ hiſtoriā. Lu. j. ſcriptaz. Et nō eſt hec mediocris laus hr̄e nomen qd̄ per angelū. et talez angelū qualis eſt gabriel / os dn̄i / nominauit. Concludit̄ nanq̄z mirabilis vite pfectio futura / ex prenuncia ſeu p̄ſaga miraculoſi noīs aſſignatione. alioquin fruſtra fieret in noīe miraculi opatio / ſi nō in re ipſa aliq̄d magnificū ſupraq̄z naturā excelſū deſignaret. ¶ Sz inſurget ſtatim curioſus inueſtigator. et q̄ret q̄ pacto ſcit̄ hāc p̄nūciationē noīs iſti⁹ fuiſſe angelicā plus q̄ illuſionē diabolicā. Etem̄ angelus ſathane ſm̄ apl̄m trāſfigurat ſe nōnūq̄ in angelū lucis. Iſta ē dubitatio q̄ in nouiſſima lectōe ē tacta / ꝛ dilata ad tp̄s alteꝝ / q̄ petit artē diſcernēdi reuelatiōes angelicas / ab illuſiōib⁹ domoniacis. ¶ Quoſcirca dicamus in p̄mis / ſicut vera religiōis aſſignatō / p ſophiſticas ꝛ fallaces hereticoꝝ argumētatiōes impugnat̄. ſic p mēdaces angelos miraculoꝝ veroꝝ ſācta-rūq̄z reuelationū autoritas / factis q̄buſdā ſophiſticis ꝛ magoꝝ p̄ſtigijs q̄rit̄ infringi. hoc dicit petr⁹ apud clemētē ī iterario ſuo. Cur ita: q̄tinus p hoc abducāt̄ homīes a ſpūalis vitatis cognitiōe q̄ p miraculoꝝ aut reuelationū media tradita ē / qn̄ ad falſitatē ſiīlia videt̄ introduci. ¶ Dicamus p̄terea qm̄ nō ē hūanitus regula generalis vel ars dabilis / ad diſcernēdū ſp ꝛ infallibilit̄ / q̄ vere ſūt ꝛ q̄ falſe aut illuſorie reuelatiōes. Nūc em̄ nō hr̄et̄ ſolū fides d̄ nr̄is pphetijs / ꝛ ꝑñt̄ de tota religiōe / ſed etiā euidentie certitudo naz q̄ ſciret euidēter aliq̄d eſſe a deo vel ei⁹ angelo reuelatū / ſciret pfecto aliter q̄ p ſolam fidē illud eſſe veruz. Queādmodū ſi q̄s hr̄et ſciam clarā de diſſolutione fallaciarū ꝛ argumētationū ꝯtra veritatē fidei peccātiū eandēq̄z impugnantium. heberet vtiq̄z noticiā nō tm̄ certā ex